



FESTIVALOVÝ ZPRAVODAJ

OPONKA

SETKÁNÍ DIVADEL - MALÉ JEVIŠTNÍ FORMY

pátek 21/03

Festival Setkání divadel - Malé jevištní formy pořádá Kulturní zařízení města Valašského Meziříčí, p. o. ve spolupráci s NIPOS Artema Praha za finanční podpory Ministerstva kultury ČR, Fondu kultury Zlínského kraje a Města Valašské Meziříčí. Sponzorem festivalu je firma CS CABOT.

Krásné zážitky, amatéři!?



Aleš Linduška

Divadelní amatérismus. Zní to dost hanlivě, co říkáte? Zmatení jazyků pokračuje, babylonskou rozhlednou to neskončilo! Znovu a znovu objevujeme, co je skutečně za slovy. Tak jako v případě slova „amatér“, dnes spíše diletant a politováníhodný trouba, který na to, co dělá, evidentně nemá. Jenomže francouzský základ říká něco úplně jiného. Amatér je „milovník“. Ten když něco dělá, tak s láskou. To už je jiné kafe. Takže divadelní milovníci, chápete to správně, o to tady jde! Dělat cokoliv s láskou stojí vždycky za to, a když už se to odehrává na jevišti, tak to stojí i za pozornost.

Tak jsme vyjasnili pojmy, jde tady o lásku k divadlu. Nejde o prachy ani

o profesionalitu. Profesionál, ať je sebelepší řemeslník divadla, musí také zůstat věčným amatérem, jinak se na to nedá koukat. A amatér, při snaze dosáhnout jisté profesionality, nemůže zapomenout na to podstatné, milovat divadlo a hrát ho s láskou. Tak tedy sláva divadelnímu amatérismu!

Zdalo by se, že máme vyhráno. Není lepšího divadelní zážitku než toho živočišně amatérského. No jo, ale i s láskou mohou nastat potíže. Ona i ta láska je potvora a člověk z ní snadno zblbne. To když se nepozorovaně změní láska k divadlu v čirý exhibicionismus, tedy v sebelásku herce k sobě samému. Divadlo pak trpí, divák si zoufá a trousí skrz zaťaté pysky: To je ale amatérismus!

Aha! A jsme zpátky na začátku, když se něco dělá s láskou, znamená to: Dělat věci pro radost a štěstí, nebo naopak pro zlost až k znenávidění. To známe dobře, ne? Od šílené lásky není daleko k hrozně nenávisti. O tom nám vyprávějí ti nejslavnější dramatici už po staletí. Tak pozor, milovníci divadla. S láskou! Ale bez sobectví! To je jinak hrob – pro divadlo, herce i diváka. Všimněte si také, že vůbec nepíšu o lhostejnosti. Ta nemá s amatérismem nic společného a nestojí za řeč. Lhostejnost nemá v divadle co dělat! Proto zpátky k amatérismu.

Přeji nám všem - divadelním amatérům - aby to, co tady bude předváděno na jevišti i mimo něj, provokovalo k lásce k divadlu, aby nám to šlo zkrátka k srdci. A také nám přeji, aby nás vždy

trochu strašil ten hanlivý amatérismus sebeláskyplného předvádění se. A protože nejsem škarohlíd, mohu konstatovat, že tento festival nikdy nezapomíná, co je podstatou a radostí amatérského divadla.

A na závěr. To, co tady uvidíte, vás v profesionálních divadlech potká jen vzácně. Je to kouzlo nechťného. Když se totiž na jaře zapalují amatérům na divadelních prknech lýtka, dějí se věci. A takový zamilovaný amatér předvede mnohdy výkon, který dokáže zaskočit nejen diváky a porotu, ale i jeho samotného. Láska tropí krásné hlouposti. Radujme se z toho, divadelní amatéři, ten zážitek už se totiž nemusí nikdy opakovat.

A ještě vzkaz vážené divadelní porotě, tedy lektorskému sboru, soudcům, kritikům a všem akademikům. Nebudte profesionální suchaři, buďte zamilovaní amatéři. Nikdy nezapomínejte na to, kde jste a na co se díváte. Slovy klasika literární kritiky: I kritika má být uměním. Všechno je třeba dělat s láskou. I kritizovat. Tak při těch vášnivých kritikách, brblání u piva a bouřlivých diskuzích na semináři nezapomeňme podporovat odvahu mladých autorů a herců dělat amatérské divadlo.

Ať nás nazvou nenapravitelnými „amatéry“, diletanty a hlupáky, pokud někoho neprávem pohaníme jen proto, že nepoznáme divadlo zahrané s láskou k divadlu.

Tak krásné zážitky, AMATÉŘI!!!

Aleš Linduška



Něco málo o divadlech

BLAZEOVANÍ

O souboru

Soubor Blazeovani tvoří skupina studentů Gymnázia Olgy Havlové v Ostravě, která už čtvrtým rokem zkouší své štěstí a možnosti na divadelních prknech. Do roku 2012 vystupovali pod názvem Divadelní kroužek Gymnázia Olgy Havlové. Zaměřují se na autorské hry, jimiž chtějí oslovovat nejen své spolužáky, kamarády a rodiče.

Účastní se řady přehlídek studentského a experimentálního divadla. Své inscenace už uvedli na festivalech Setkání divadel – MJF Valašské Meziříčí, Wolkrův Prostějov, Divadelní dílna Nový Jičín, To je hlína Praha, Kajdeš Ostrava, Náchodská Prima sezóna, či Mladá scéna Ústí nad Orlicí. Na Malých jevištních formách dosud předvedli hry Dědictví (2011), Používejte kondom! (2012) a Nová vlna se starým obsahem (2013).

O představení

HODINA PRAVDY



Krutá Hodina pravdy byla napsána u příležitosti Dne otevřených dveří Gymnázia Olgy Havlové v Ostravě. Premiéra zde proběhla v prosinci 2010. Od té doby byla inscenace asi desetkrát reprizována.

Traduje se, že na rakev Karla Havlíčka Borovského položila Božena Němcová trnovou korunu. Havlíček byl vyhnancem a stal se mučedníkem. Trpěl. Podobné pocity zakouší ve své Hodině pravdy i zneuznaný učitel Kalous. Jeho interpretace Havlíčkových Tyrolských elegií je proto čistě subjektivní...

Divadelní hospitační v hodině českého jazyka za účasti paní ředitelky i vzácného hosta z krajského úřadu! Komorní hra s divadelním prostorem, ale především hra o pravdě a bezpráví.

Autor

Režie

Scéna

Hudba

Kostýmy

Účinkují

Petr Horák

Petr Horák

soubor Blazeovani

Martin Konečný

soubor Blazeovani

Kvido Lotrek, Viktorie

Šlachťová, Eliška Šlahařová,

Vojtěch Samek, Kryštof

Blažej, Daniel Ptáčník,

Varvara Šatunova, Michal

Hranický, Iveta Vymazalová

Petr Karčmař

Barbora Staňková

Technika

Délka inscenace 25 minut / Gymnázium

Františka Palackého VM

v pátek v 16.10 hodin

Hrají

LITERÁRNĚ DRAMATICKÝ

OBOR

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY

Rožnov pod Radhoštěm

O souboru

Soubor tvoří žáci druhého stupně Literárně dramatického oboru ZUŠ Rožnov pod Radhoštěm a dva žáci prvního stupně LDO téže ZUŠ. V tomto složení soubor funguje od začátku školního roku 2013/2014.

O představení

PODIVNÁ KRČMA

Mystický příběh o síle lásky.



Autor

Režie

Scéna

Dramaturgie

Hudba

Kostýmy

Účinkují

Ilona Zámečnicková

Ilona Zámečnicková

Ilona Zámečnicková

Ilona Zámečnicková

Jakub Pospíšil

Ilona Zámečnicková

Natálie Růčková, Hana

Crhová, Petr Obšivač.

Luděk Ondruch,

Václav Hudeček,

Vladislav Chmelař,

Štěpán Válek, Jiří Juřica,

Hynek Telčer

Jan Chytil

Technika

Délka inscenace 30 minut / velký sál

Hrají

v pátek v 17.00 hodin

ÚDIVADLO

soubor MALÁ MONSTRA

O souboru

Soubor tvoří studenti čtvrtých ročníků středních škol a gymnázií v Příboře, Kopřivnici a okolí. V této sestavě přijedou do Valašského Meziříčí poprvé, ale jádro souboru společně tvoří a hraje již šestým rokem. Sami o sobě říkají: „Před několika roky jsme opravdu byli Malá monstra, nyní jsme Monstra a velká.“

O představení

1963



Představení je inspirováno povídkou „A skála zavolala“ od Raye Bradburyho, která poskytla kostru příběhu, na níž se nabalovaly postavy, charakter postavy, slova, gesta, prostředí, kostýmy, světla, hudba atd. Časem se zjistilo, že příběh opustil „přístav povídky“ a vydal se za dobrodružstvím, svou vlastní cestou...

4. října 1963: SPOJENÉ STÁTY A EVROPA MLČÍ!

Rozhlasové stanice Spojených států a Evropy nevysílají. Strašlivé ticho.

Lze soudit, že většina obyvatel Spojených států je mrtva a že většina Evropy, Ruska a Sibiře je rovněž zničena. Éra bělochů na zemi nenávratně skončila.

„Všechno to přišlo tak rychle,“ řekl Webb. „Jeden týden si vyjedeme na dovolenou mimo domov, a v následujícím týdnu – tohle.“

Autor

Petr Buček st.

Ray Bradbury

Adam Zálešák

Režie

Dan Brchel

Dramaturgie

Michal Borovský,

Účinkují

Martina Masná,

Anička Strnadová, Lucie

Hyvňarová, Fána Kovář,

Baja Blamutová, Filip

Šlapal, David Orság,

Ditt Lariš, Filip Petráš

Technika Michaela Droščinová
Délka inscenace 50 minut / M-klub
Hrají v pátek v 18.00 hodin

DIVADELNÍ SOUBOR AMADIS

O souboru

Divadelní soubor AMADIS má za sebou již více než šestnáct let práce a sedmnáct premiér. Od roku 2005 se pravidelně účastní postupových i nepostupových přehlídek po celé republice a již mnohokrát se představil i na celostátních a národních festivalech, jako Národní přehlídka FEMAD Poděbrady, Kaškova Zbraslav, Divadelní Děčín, Jiráskův Hronov či Celostátní přehlídka Moravský FEMAD Kroměříž.

Soubor se zaměřuje jak na divácky velmi úspěšné frašky, např. Kompletní dílo W. S. a Úžasná svatba, tak i na představení určená pro náročnější publikum, thriller Žena v černém nebo tragikomedie Plný kapsy šutrů, či Smíšené dvouhry. Inscenace souboru již vidělo více než dvacet tisíc diváků po celé České republice. Na svém kontě mají mnoho ocenění včetně Hlavní ceny, ceny diváků a cen za herecké výkony na národní přehlídce FEMAD Poděbrady 2012, Hlavní ceny, ceny diváků a cen za herecké výkony na národní přehlídce jednoaktovek Kaškova Zbraslav 2011, či ocenění za inscenace a herecké výkony na celostátních přehlídkách v Praze, Děčíně, Holicích či Napajedlech, nebo na krajských přehlídkách v Dačicích, Ostravě či Kojetíně.

O představení

TICHÉ ÚDOLÍ

Herecký koncert pro dva herce, z nichž každý ztvárňuje hned šest různých rolí, je zkrácenou a spíše improvizací laděnou verzí hry, kterou napsala zkušena herečka a scenáristka Marie Jones. Nahlíží do zákulisí, kde se často odehrávají mnohem zajímavější příběhy, než na filmovém plátně.

V malém irském městečku se natáčí další z mnoha amerických velkofilmů. V průběhu filmování se setkávají dva místní „ztracenci“ Charlie Conlon a Jake Quinn. Jejich životy jsou jeden velký průšvih, a proto doufají, že by mohli zkusit prosadit se u filmu a pozměnit tak svůj život k lepšímu. Na své zoufale neúspěšné cestě za úspěchem se však potkávají s „pěšáky“, kteří sice sami nic nedokázali, ale zato moc dobře vědí, jak se vypořádat s někým, kdo by je mohl připravit o jejich teplé místo. Ač se jedná o jednu z nejlepších současných komedií, najde se zde i mnoho okamžiků k zamyšlení a malý osobní tragédie, které zná snad každý člověk.

Autor na motivy divadelní hry Marie Jonesové „Plný kapsy šutrů“
Režie Klára havránková
Dramaturgie Josef Širhal
Kostýmy Jitka Bednářová
Účinkují Josef Širhal
 Ondřej Buchta

Technika Tibor Bíbel
Délka inscenace 55 minut / velký sál
Hrají v pátek v 19.05 hodin

DŘINA A PAPÍR

O představení

GILGAMES

Bude to epické.



Příběh, který se před pěti tisíci lety z písní snesl do tabulek, za Babylónanů v nich pevně zakotvil a pak dlouho zrál pod nánosy písku. Příběh barvy lvů, co voní pouští i stepí. Příběh z nejslavnějších; o bojích s příšerami, o hrdinech a bozích. Ale přeci jen i o tobě. (Foto David Doroš.)

„Kdo, příteli můj, vystoupí na nebesa?
 Jen bohové dlí se Šamašem věčně,
 však lidem jsou sečtení dnové.“

Nebo taky:

„Jez chléb, Enkidu, to patří k žití!
 A pivo pij, jak zvykem je v zemi!“

Autor mnozí (Sumeřané, Babyloňané, Sín-leke-uníní a Honza)
Režie Honza Neugebauer
Scéna Bára, Honza Neugebauer, Jan Zapletal
Dramaturgie Honza Neugebauer
Hudba Īmren Šengel
Kostýmy Jan Zapletal
Účinkují Daniel Rampáček, Petr Banán Hájek, Jiří Zouvala, Mirek Mráz
Technika Bára

Délka inscenace 45 minut / velký sál
Hrají v pátek v 21.00 hodin

LITERÁRNĚ DRAMATICKÝ OBOR ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY Uherský Brod

O souboru

Na základní umělecké škole v Uherském Brodě tvoří v rámci souborů, ve kterých pracuje pět až deset žáků. Takových souborů zde mají osm. Hru Tragédie si ke svému absolvování vybrali dva žáci, Šárka Jedličková a Martin Křížka ze skupiny nejstarších žáků LDO ZUŠ. Původně byla tato mikrokomedie součástí asi hodinového představení sestaveného z aktovek J. M. Ribese. Úkolem tu bylo poprat se s žánrem konverzační komedie podle klasického dramatického textu.

O představení

TRAGÉDIE

Text Jean-Michela Ribese oslovil režiséra ihned po prvním přečtení. Ty drobné, všední příběhy přímo volaly po zinscenování. Nenajdou se zde velká gesta ani klasický hrdina. Výběr padl na jednu z osmi mikrokomií – Tragédii. Pokud divák bude pozorný, objeví sám sebe v každodenním životě, který, jak jinak, není jen tragický nebo komický. Život je jedna velká tragikomedie.

Motto inscenace:

*Mám rád
 trpasličí příběhy,
 které končí
 už na samém začátku.*
 (Pierre Cleitman)

Autor Jean-Michel Ribes
Překlad Petr Christof
Režie Roman Švehlík
Scéna Roman Švehlík
Dramaturgie Roman Švehlík
Hudba výběr - Roman Švehlík
Kostýmy Roman Švehlík
Účinkují Šárka Beníčková, Martin Křížka, Kristýna Bublíková

Technika Roman Švehlík
Délka inscenace 25 minut / M-klub
Hrají v sobotu ve 12.00 hodin

DIVADLO VYSOKOZDVIŽNÉHO SOUVARA

O souboru

Divadlo Vysokozdvižného Souvara je opavský amatérský divadelní soubor

výstředních mládežníků, kteří zpracovávají vlastní autorské hry. Svou divadelní poetikou, založenou na absurdní komice, jazykových hrátkách a žonglování se slovy, se snaží diváka nejen rozesmát a pobavit, ale také přivést k zamyšlení, neboť jejich hry bývají prosceny filozofickými otázkami lidskosti a lidství, zkoušeného existenciálně tísnivými, absurdními, reálně nereálnými a nereálně reálnými situacemi.

Tímto vcelku originálním pojetím bývají společně s odstupem od běžných divadelních konvencí označováni za soubor "alternativní" či "experimentální", vyjadřující jakousi generační výpověď pro současný, často absurdní a nesmyslný svět. Kritici v jejich hrách nalézají čechovské, gogolovské, kafkovské, havlovské, postdadaistické a podobné motivy a asociace. Jelikož na divadle jde však především o zábavu, hrají i odlehčenější komedie. V poslední době se navíc snaží angažovaně reagovat na společenský a politický vývoj hříčkami satirickými. Důležitým prvkem většiny tvorby DVS je živá klavírní hudba. Svá představení cílí na mladé intelektuální publikum, ale své si vždy najde každý trochu přemýšlivý a fantazií obdařený divák se smyslem pro humor.

Hlavním důvodem, proč divadlo vzniklo a proč hraje právě to, co hraje, je snaha divákům přiblížit transcendentální variantu Malého bílého psíka, který je alfou a psí veškerého jejich uměleckého počínání a jehož odkaz chtějí (ba musí) dále šířit a zvěstovat. Snaží se, aby si diváci z jejich představení odnesli jeho povznášející nežnou bělobu ve své duši.

Malý bílý psík, mysteriózní fantom souboru, již nevydává HAF, nýbrž VRR.

O představení

TRHY JSOU NEKLIDNÉ



Hra je inspirovaná aktuálním děním na našem krásném starém kontinentě.

V poslední době se v médiích neustále objevují zprávy o nutnosti uklidnění trhů plánováním reformou a rozpočtových škrtů, protože trhy jsou z evropské dluhové krize velmi neklidné. Ale kdo ty TRHY jako mají být? Nezasvěcený čtenář denního tisku má pomalu pocit, že TRHY jsou snad jakási tajemná, v černém plášti

zahalená postava, která tady pokoutně řídí politické rozhodování...

Autor	Václav Hromada
Režie	soubor DVS
Scéna	Jiří Hromada
Dramaturgie	Jiří Karen
Hudba	Jiří Blata
Kostýmy	Jiří Hromada
Účinkují	Václav Hromada, Filip Šimeček, Jiří Hromada, Jiří Karen
Technika	Marie Křížová
Délka inscenace	45 minut / velký sál
Hrají	v sobotu v 13.00 hodin

ZDIVIDLA DIVADELNÍ SOUBOR LDO ZUŠ E. RUNDA

O souboru

V roce 1986 vzniklo jako neambiciózní pokus o dětský divadelní soubor Dividlo Ostrava. Za tu dobu prošlo jednotlivými oddíly okolo čtrnácti set dětí. Od prvopočátku soubor pracuje s dětmi a následně i s dospělými amatéry na principech otevřeného společenství a respektování lidské a tvůrčí svobody. Nesvazují se žádnými programovými vyhlášeními a snaží se především o to, aby se dobře bavili. Po necelých 25 letech dětský soubor Dividlo zanikl, změnil místo působení a z Dividla se stala ZDIVIDLA.

O představení

GUDRUN ENSSLINOVÁ NEBUDE MÍT POMNÍK

Představení se sice volně inspiruje textem Christine Brücknerové, ale pokouší se zachovat hlavní téma celé knihy, a to ženský pohled na známé historické události a osobnosti. Navíc viděno prizmatem věku inscenátorek. Inscenace vznikla na letní divadelní dílně v Sanatoriích Klimkovic v létě 2013 a na různých místech byla odehrána již čtyřikrát.

Autor, režie	Saša Rychecký
Scéna	Saša Rychecký a soubor
Dramaturgie	Saša Rychecký
Hudba	výběr
Kostýmy	Hana Rychecká a soubor
Účinkují	Natalie Paterová, Tomáš Chodura, Matěj Otruba (nahrávka)
Technika	Saša Rychecký
Délka inscenace	25 minut / M-klub
Hrají	v sobotu v 14.00 hodin

HG feat. Uhřík

O souboru

Autor a obvykle jediný herec představení je bývalý člen novojičínského

Divadla Na kraji, nyní studující v Praze. K účasti na představení přizval dva své novojičínské kolegy, rovněž rozprchlé po republice, se kterými se již dlouho marně domlouvá na pivo, a tak je oslovil k tomuto malému divadelnímu jamu.

O představení

POSTBLUESPUNK



Hra vznikla jako představení jednoho herce pro divadelní večer Prkna pro jednoho v Novém Jičíně. Jedná se o koncert budoucího multiinstrumentalisty, který však prozatím preferuje heslo „Cím méně strun, tím syrovější sound.“ Neponechává nic náhodě, pokládá také za důležité vyvolat v obecnstvu nezbytné předporozumění mnohovrstevnatému textu svého hitu. Hosty koncertů, na které se můžete těšit, bývají také recitátor doposud nezhudebněných textů pan Láďa a občas také Divadélko Uhřík.

Autor	Jan Géryk
Účinkují	Jan Géryk případně Jan David a Jakub Vondra
Délka inscenace	35 minut / M-klub
Hrají	v sobotu v 15.00 hodin

TOM A JEFF

O souboru

Toto amatérské těleso funguje už jedenadvacet let. Ze zakladatelů v něm dodnes působí Pavel Studník, základní pilíř Toma a Jeffa, v jehož hlavě se rodí všechny hry, etudy a další všeliké šílenosti. Během dlouholetého působení se zde vystřídal nespočet aktérů, v současnosti čítá pět příležitostně-stálých členů. Vedle Pavla - Míša Ujma, Rosta Jež, Marcela Ferková a Danek Hlaváč. Svou tvorbu zaměřují na autorské hry černého humoru, rádi experimentují s nevyčerpatelnými možnostmi a krásami českého jazyka.

Od roku 1995 se pravidelně účastní festivalu Setkání divadel - MJF ve Valašském Meziříčí a v oblasti regionu pořádají sólová představení. Přestože většinu času věnují rodině a práci, vždy si najdou místo pro divadlo, které je naplňuje a baví, nejen kvůli pobavení diváků, ale i jich samotných.

O představení**KABARETOVÁ ROMANCE**

Nová inscenace souboru Tom a Jeff pojednává o herci, který baví svou „one man show“ americkou střední třídu. Osud mu však do cesty postaví několik postavček a momentů, jenž ho donutí se zamyslet nad tím, po čem v životě skutečně touží. Jako každým rokem se jedná o premiéru, vytvořenou speciálně k příležitosti Setkání divadel – Malé jevištní formy.

Autor	autorská hra souboru Tom a Jeff
Účinkují	Pavel Studník, Rostislav Jež, Michaela Ujma, Marcela Ferková
Technika	Daniel Hlaváč, Tomáš Pospíšil
Délka inscenace	60 minut / velký sál
Hrají	v sobotu v 16.00 hodin

LÁHOR/Soundsystem**O souboru**

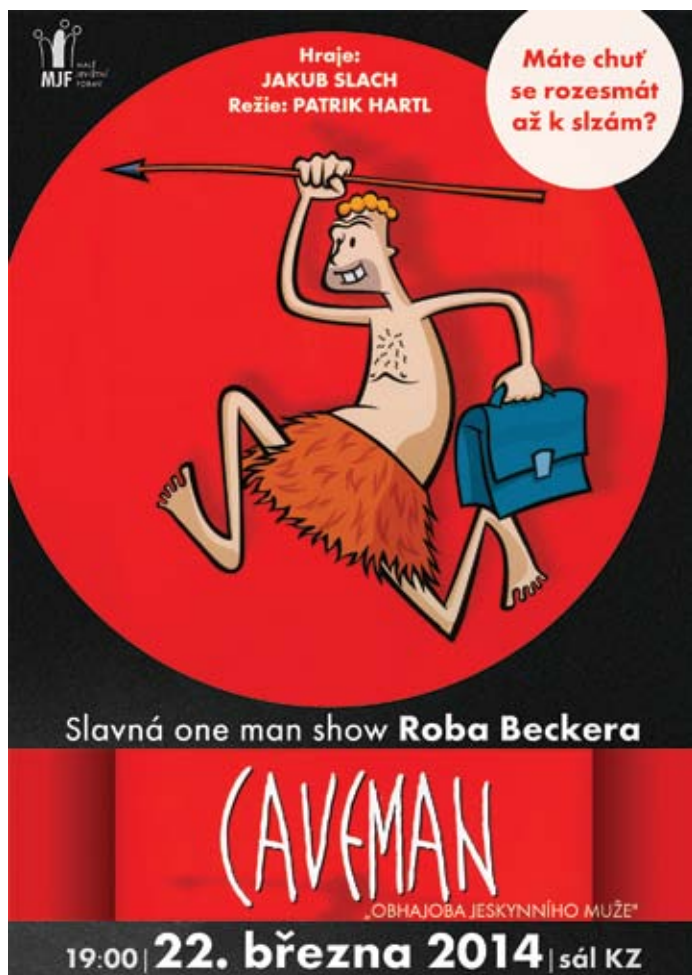
LÁHOR/Soundsystem vznikl v roce 2004 spojením členů do té doby rivalitních moravských improvizáčních divadel, kteří po letech obdivu, nenávisti i soupeření vytvořili společný monstrosoubor, jakýsi „all-stars-band“.

Šofér divadla Petr Marek natočil s členy Láhoru filmy *Láska shora*, *Nebýt dnešní a Nic proti ničemu*. Třináctičlenný soubor vystupoval od roku 2004 dvakrát až třikrát ročně většinou vždy s novým improvizovaným repertoárem. Inscenace „100 procent alibi“ v roce 2006, která byla mnohokrát reprízovaná, vyvolala v divadle bouři. Přibližně polovině herců přišlo nepoctivé a zároveň nezábavné vystupovat jako „Mistři improvizace“ s již prakticky fixovaným kusem. To vedlo k současnému stavu, kdy se zaměřují na oblast léčebné pedagogiky, sociální a umělecké terapie. Aplikují ve světě uznávanou triální metodu (trinal method). Tato metoda spočívá v tom, že mezi formy poznávání skutečnosti na jedné straně a formy aplikace poznání na druhé straně je integrálně začleňován proces umění, umělecké činnosti, umělecké tvorby. Někdy je tato metoda stručně charakterizována třemi pojmy: umění / praxe / teorie. Ne všichni členové divadla byli s tímto aktuálním tvůrčím konceptem ztotožnění, a tak v roce 2013 divadlo opustila Johana Švarcová, která na základě zkušeností z Láhoru získala angažmá v Městských divadlech pražských. Na pódiu se odehrává čistý realismus, bezmála klasická činohra.

O představení**JAK TO PROBOHA BUDETE DĚLAT?**

Jevištní punk. Realismus. Komédie. Představení skupiny Láhor je třeba věnovat zvýšenou pozornost. Už tak rok jsou těsně před rozpadem, jelikož se členům souboru neustále rodí nové děti (nevymřou!), přibíráme další úvazky a odešla jim (prý) nejlepší herečka Johana Švarcová. Nemůžete se tedy zlobit, že u nich není nic jisté. Pravděpodobně vám dají nahlédnout pod pokličku jak pracují, ale možná se jen pohádají nad smyslem hesel. A možná se k nim Johana vrátí. A možná to bude jejich poslední představení vůbec. I když se bojíte, že na scéně budou šaškovat až do důchodu.

Autor, režie	Láhor/Soundsystem
Účinkují	Radek Rubáš, Petr Marek, Marta Pilařová, Jiří Najvert, Kamila Davidová, Zdeněk Hudeček, Marian Moščík, Jiří Nezhyba, Patrik Hronek, Ladislav Mirvald, Barbora Šedivá.
Délka inscenace	60 minut / M-klub
Hrají	v sobotu v 17.20 hodin



Něco málo o porotcích

PAVEL PETR PROCHÁZKA

Předseda poroty



Dlouho pracoval jako osvětlovač, jevištní technik a náborový pracovník zlínského Městského divadla. Až do chvíle jeho první režie Klímovy hry „Dios“, která ho téměř raketově vystřelila do zářného nebe Severomoravského divadla šumperského, kde dva roky působil jako herec s jednou samostatnou režii.

Pak s týmem výkonných a talentovaných činoherních dobrodruhů založil soukromé profesionální divadlo Hromadná procházka v Prostějově. Několik let byl kmenovým režisérem Loutkohry Jihočeského divadla ve městě, dvě sezony umělecky šéfoval brněnskému divadlu Polárka.

Nyní je uměleckým šéfem a režisérem Divadla Plyšového medvídka, pohostinsky režíruje v řadě dalších divadel.

SIMONA PETRŮ

Dramaturgyně a autorka scénářů, spojená s legendou brněnského Divadla v 7 a půl i Kabinetem múz, spolupracuje také s pražskou experimentálně činoherní scénou Studio Hrdinů. Mimo jiné je také spoluautorkou scénáře komorního představení Mileniny recepty o Mileně Jesenské a Honze Krejcarové, solitérních, emancipovaných a velmi nekonvenčních ženách...



PETR VÁŠA

Je fyzický básník, literát, skladatel, performer a výtvarník.

Vystudoval dějiny umění na brněnské univerzitě. Od svých patnácti let působil v různých hudebních skupinách. Založil legendární kapely alternativního rocku Z kopce (1985) a Ošklid (1987 – po úředním zákazu skupiny Z kopce), s nimiž také navzdory ústrkům pozdně komunistického režimu nahrával a publikoval své skladby. V roce 1990 založil „multi-revival“ A-Beat, který během jednoho roku na řadě koncertů postupně interpretoval dějiny rockové hudby. Po skončení tohoto projektu se už cele věnoval vynalézání tzv. fyzického básnictví, žánru vyjadřujícího literární, hudební, pohybové a výtvarné inspirace pouhým hlasem a tělem sólového performerera, případně zvláštním druhem kresby. Od roku 1993 vede semináře a dílny fyzického básnictví



jako původní pedagogické metody „sebenalézání“ pomocí pohybových, hlasových, řečových a grafických cvičení. Po řadě sólových projektů, knižních, zvukových a obrazových publikací, prezentací v rozhlase, televizi a na výstavách, spoluprací s různými umělci a studenty uměleckých škol, stovkách vystoupení v České republice a v zahraničí, založil v roce 2000 hudební skupinu Ty Sýáci, s níž zatím vytvořil řadu písňových cyklů a dvě experimentální opery. V roce 2004 zahájil projekt fyzických básní v „translatině“ Tomvansong, svérázně se vypořádávající s otázkami osobní a jazykové identity.

PETR PROKOP

Zakládající člen, producent a jeden z hlavních protagonistů Divadla Vosto5. V současnosti je pedagogem katedry produkce a studijním proděkanem na pražské DAMU. V minulosti byl výkonným ředitelem Festivalu pouličního divadla Ctibora Turby (2000-2001), hlavním manažerem Pražského Quadriennale 2011 (2009 – 2012),

produkčně spolupracoval s festivalem 4+4 dny v pohybu (2004-2006) a v letech 2008 – 2009 byl manažerem českého



pavilonu pro EXPO 2010 v Šanghaji. Pracoval pro eventové agentury, agentury pořádající koncerty i neziskové organizace (Transparency International).

VLADIMÍR HULEC

Redaktor Divadelních novin, tento rok dokonce i šéfredaktor revue Taneční zóna. Spoluzakladatel a do loňského roku hlavní kurátor festivalu divadelního okraje... příští vlna/next wave... (existuje od r. 1994), na kterém v 90. letech hrálo například i legendární Dekadentní divadlo Beruška a samozřejmě se ho účastnily i další projekty Petra Marka a jeho hudebních i divadelních stars. Je častým hostem a porotcem amatérských divadelních festivalů, především směrem na Šrámkův Písek a Mladou scénu a také přímo na Šrámkově Písku. Od konce 70. až do začátku 90. let minulého století byl hercem a performerem nezávislé



české divadelní scény ve skupině Studio pohybového divadla Niny Vangeli. Se svou skupinou Alternativní scéna Propast se v 90. letech několikrát účastnil i Šrámkova Písku a Jiráskova Hronova. Má jiný názor, a proto ve všech režimech problémy.

Kdybych to uměl, sám bych improvizoval, říká šéf porotců



Hlavou porotců, kteří budou ostržím zrakem sledovat a bystrou myslí hodnotit soubory na Setkání divadel, je letos Pavel Procházka. V tomto všetečném rozhovoru se pokusíme poodhalit jeho názory na divadlo, meziříšskou přehlídku a život vůbec.

Celý život se držíš toho, že děláš nezávislé profesionální divadlo produkující nekomerční divadelní výtvory. Může vůbec v českých podmínkách dlouhodobě existovat divadlo takového typu?

Divil by ses, ale může. Lehké to není, ale co je bez překážek, brzy tě omrzí. Samozřejmě bez finanční injekce organizací jako je Nadace Život umělce, Statutárního města Prostějova a především Olomouckého kraje by to šlo jen stěží. Takže i „nezávislá kultura“ se bez těchto prostředků neobejde, minimálně by to šlo podstatně obtížněji.

Mohou se protagonisté nezávislého divadla vůbec tímto způsobem uživit nebo je to spíše hobby?

Je to takové přilepšení k hobby.

Před časem jsi spoluzakládal zájezdové divadlo Plyšový medvídek. Jak se vám daří a co chystáte?

Plyšový Medvídek frčí už třetí sezonu a všem zájemcům mohu doporučit letmé navštívení webovek www.divadloplysovehomedvidka.cz, hned budou moudřejší.

Proč jste zvolili název Divadlo Plyšového medvídky?

Je to poetické.

S Plyšovým medvídkem hodně hraje pro děti, ale už předtím jsi měl angažmá se zaměřením na malé diváky.

V čem je práce pro děti zajímavá? Pomáhá ti to pak nějak i u divadla pro dospělé?

Práce pro děti ti neskutečně dobije baterky. Zapomeneš na únavu a úsměv dětský je ti odměnou. A u toho, kdo se směje jako dítě, je velká pravděpodobnost, že mu to vydrží i do dospělosti. Co se v mládí naučíš, v dospělosti v divadle najdeš.

Máš vlastně sám nějaké děti?

Vyženil jsem před pěti lety dceru a teď si užíváme odcházející puberty.

Divadlo, které děláš, je sice netradiční, ale není to divadlo improvizáčnické. Jaký je tvůj pohled na improvizáčnické divadlo?

Kdybych to uměl, sám bych improvizoval. Ne každý si uvědomuje, že je to řemeslo jako každé jiné. Párkrát jsem měl ty choutky, jednoho dne to dokážu.

Co zajímavého se děje na současné nezávislé divadelní scéně? Zaujaly tě nějaké nové soubory, představení, projekty?

Na festivalech se pravidelně potkáváme s divadlem Líšeň, to je na dobré úrovni. Olomoucké divadlo Tramtárie je můj mazlíček. Vyšly z ničeho, sám jsem byl u toho, a teď jsou na profesionální úrovni.

Na čem teď pracuješ? Jaké inscenace a s kým chystáš?

Teď právě finišujeme v Šumperku Zdravým nemocným. I klasika se dá dělat pružně, moderně a svěže v rytmu diska, však ne za každou cenu. Vše má svůj důvod.

Proč vlastně režiruješ pod uměleckým jménem Konrád Popel? Co to znamená?

Je to hezké jméno a můj pradědeček, ač

nebyl Popel, ale jenom Konrád, si to jistě zaslouží.

Do Valmezu jezdíš jako porotce už řadu let. Když se ohlédneš, jak vidíš vývoj přehlídky? Z hlediska úrovně soutěžících souborů, ale i třeba trendů v tom, s čím sem přijíždějí...

Doufám, že to nezakřiknu, když si dovolím říci, že vše stoupá k výšinám...

Máš ve Valmezu nějakou oblíbenou hospodu nebo jiné místo?

Ve Valmezu mám kamarády, lezce a horaly, se kterými jsem byl na Elbrusu a Mont Blancu a ti mi loni ukázali jednu hospodu, jejíž jméno jsem již zapomněl, ale třeba si letos vzpomenu.

Jak je to s tvou hudební dráhou? Všiml jsem si, že vaše punková kapela Vaškův věšák stále hraje, i když docela sporadicky...

Ano loni jsme měli výroční koncert, který se jmenoval „Dvacet, nebo dvaadvacet“. My jsme totiž zapomněli, kdy jsme vznikli, ale byl to příjemný večer pro punkové duchodce a jejich děti.

Proč někdy nevystoupíte taky na festivalu ve Valmezu? Bylo by to, myslím, příjemné zpestření...

Fajn, zkus to navrhnout Magdě S.

Podle čeho se pozná punk? Ať už v muzice, divadle nebo životě vůbec?

Zaschne v tobě jako strup, když se poškrábeš, znovu krev vytryskne!

A co ty osobně? Cítíš se být pankáčem?

Ano, žel torzo číra mne opustilo navždy...

Pavel Stojar

Má divadlo šanci ve 21. století?

Dnešní, řekněme, moderní svět nám nabízí mnoho nových podnětů a člověk často neví, kam dřív skočit, a jakou zábavu si zvolit pro těch pár chvil volna, kterými disponuje. Je opravdu jednoduché uvelebit se doma na gauči s filmem a naopak velmi těžké odolat dobře propagovaným trhákům, kterými jsou zahlcena kina. Ale co divadlo?

Ačkoliv je možností opravdu mnoho, nemyslím si, že by technologické vynálezy byly pro divadlo opravdovou konkurencí, které by tomuto po tisíciletí osvědčenému umění měly potenciál vzít půdu pod nohama. Divadlo je tak skutečné, mnohdy nedokonalé a vždy originální, proto si myslím, že není pochyb, že spolu s ním jeho stoupenci přežijí i v tomto ukvapeném století. A co moji kamarádi, má podle jejich názoru divadlo ve 21. století šanci?

Martina Hanušová

(22 let, studentka psychologie)

Myslím si, že divadlo má své místo i ve 21. století. Navíc je oproti minulosti dnes relativně svobodné, není zatíženo žádnou cenzurou, vznikají různé nové žánry a témata, takže může přitáhnout i nové diváky. Že by divadlo nahradil například film, si určitě nemyslím. Každé z těch dvou je pro mě úplně jiná podívaná. Divadlo je nejenom o ději, ale i o atmosféře, což podle mě bude lákat diváky ještě hodně, hodně dlouho.

Vašek Koubík

(22 let, student práv)

Lidi přece nemůže bavit chodit jen do kina, proto má divadlo i v tomto století velkou šanci.

Pavel Kučera

(20 let, student informatiky)

Pokud jsou ostatní lidi stejní jako já, tak

žádnou (smích).

Petra Zbránková

(22 let, studentka politologie)

Myslím, že pokud děti budou ke kultuře vedeny už od základní školy, a pokud se představení do určité míry přizpůsobí době, tak divadlo budoucnost má.

Michal Jerga

(22 let, student mezinárodních vztahů)

Divadlo má ve 21. století bezesporu šanci. Má šanci nacházet slova, prostřednictvím kterých, může společnosti předávat důležitá moudra či poselství. Jen doufám, že se nezmění a zůstane takové, jaké je.

Jozef Bašary

(24 let, student zubního lékařství)

Význam divadel bude nadále bohužel klesat. Důvodem jsou vysoké náklady a neschopnost existence bez dotací.

Jana Daďová

(22 let, studentka mezinárodních vztahů)

Ano má, protože zde bude vždy určitá skupina lidí, která bude divadlo udržovat při životě, a to jak profesionální divadla, tak i ochotnické spolky.

Jan Kotrle

(22 let, student ekonomie)

Nevím jak pro ostatní, ale mně třeba divadlo nic neříká, ale věřím, že je plno lidí, kteří jej mají rádi, takže si obecně myslím, že divadlo budoucnost má.

Jindřich Válek

(22 let, student práv)

Velkou. Divadlo lidi přitahuje. Je to prostě zážitek vidět herce hrát naživo, nějakou tu improvizaci. To v počítači nebo televizi člověk nenajde.

Marek Janovský

(23 let, student pedagogické fakulty)

Podle mého názoru je divadlo stále aktuálním tématem. Jednak zaměstnává velký počet lidí, především mladých, kteří zde mohou získat cenné zkušenosti, a navíc se naučit mluvit, což se do dnešního světa bezesporu hodí. Proto chválím a smekám zejména před ochotnickými soubory a podporoval bych je klidně i fondy Evropské unie.

Jana Čecháčková

(22 let, studentka informatiky)

Já si myslím, že divadlo se stává oblíbenější zábavou, než jak bývalo dříve. Kolikrát mám sama problém sehnat lístek, když chci jít na nějakou komorní scénu, takže za mě, divadla ve 21. století určitě šanci mají. Jsou tu spousty výborných herců, spousty dobrých nápadů na hry a hlavně spousty lidí, kteří představení rádi navštěvují.

Tomáš Sečkař

(22 let, student ekonomie)

Myslím si, že divadlo v tomto století určitě šanci má, ale nedokážu odhadnout jak velkou a kolik lidí jej bude navštěvovat.

Verča Horáková

(22 let, studentka politologie)

Myslím si, že šanci má, ale že spíše než klasické hry bude větší zájem o muzikály, stand up a podobně, zkrátka modernější žánry.

Filip Fišer

(25 let, student religionistiky)

Myslím, že divadlo je i ve 21. století důležitou formou uměleckého vyjádření.

Ptala se Tereza Volfová



Jedna písmenková...

Tentokrát jsme si pro vás připravili malý kvíz na potrápení hlavy, prověříme vaši znalost české i zahraniční literatury. A tajenka, která vám, jistě sečtělým literátům, vyjde, je jménem básníka ze článku výše. Neříkám, že to bude snadné, ale úryvky jsem vybírala se zálibou pečlivostí tak, aby v každém byl alespoň malý náznak, do jakého díla patří, stačí si jen vzpomenout na školní klasiky a přičíst k nim pár moderních autorů...
 Hodně štěstí!

Kdo je to?

Narodil se na sklonku šedesátých let. Jeho pestrý životopis, který se stal zároveň inspirací pro jeho spisovatelskou tvorbu, jej řadí mezi nejzajímavější české současné autory. Po studiích se až do vydání své první knihy živil jako reportér. Spolu se svým kamarádem Miroslavem Urbánkem založil na počátku devadesátých let časopis Koktejl, v jehož čele pak stál necelých třináct let. I díky své práci navštívil více než třicet zemí světa. Na cestách mu nejvíce přirostl k srdci téměř zapomenutý indonéský ostrov Siberut, který navštívil hned několikrát, a dokonce zde podstoupil šamanský rituál zasvěcení. Kvůli tomuto ostrovu navázal korespondenci s papežem Janem Pavlem II., prostřednictvím které se snažil zabránit působení misionářů v tamějších necivilizovaných oblastech.

První román vydaný v roce 2003 sklídl u čtenářů nebyvalý úspěch. Zatímco na první knize pracoval sedm let, *Létající jaguár* byl napsán po sázce s jeho nakladatelem za necelých 12 hodin! Výtěžek z prvního vydání byl pak věnován pavilonu slonů ústecké ZOO.

V současnosti tento spisovatel žije na samotě v Českém středohoří. Na jeho dílo má kromě cestování vliv například Ota Pavel. Zajímavostí je, že na počátku devadesátých let se tomuto spisovateli podařilo mystifikovat česká média vymyšleným příjezdem Woodyho Allena do Prahy.

Návod: Ke každému citátu, verši nebo větě doplňte autora. CH se počítá jako dvě písmena, pomlčky mezi jménem se nepočítají jako písmeno.

1. [1/10]

Gatsby věřil v to zelené světlo; vzrušující budoucnost, která před námi rok od roku ustupuje. Dnes nám unikla, ale nevdá - zítra popoběhneme rychleji, rozpráhneme

*paže dále... A jednoho krásného rána -
 A tak sebou zmitáme dál, loď deroucí se
 proti proudu, bez přestání unášeni zpátky do
 minulosti.*

2.

*A tak tedy Hlas, který jsem hned poznala
 a ani maska mi to nemohla zakrýt, ten Hlas
 - klečel teď přede mnou na kolenou: byl to
 muž!*

*Nemyslela jsem na svou strašlivou
 situaci, neptala jsem se ani, co se mnou
 bude a s jakým temným a chladnokrevným
 záměrem mě přivedl do tohoto salónu jako
 vězně do žaláře, otrokyni do harému. Ne!
 Ne! Ne! Říkala jsem si: Hlas, to je muž!
 a dala jsem se do pláče. Muž, stále na
 kolenou, pochopil bezpochyby mé slzy a řekl:
 „Je to tak, Christino!... Nejsm ani anděl,
 ani génius, ani fantom... Jsem Erik!“*

3.

*Nalil kávu
 do šálku
 Přilil mléko
 do šálku s kávou
 Vhodil cukr
 do bílé kávy
 lžičkou
 Zamíchal
 Vypil bílou kávu
 a odložil šálek
 aniž na mě promluvil
 Zapálil si
 cigaretu
 Vyfukoval kroužky
 z kouře
 Oklepal popel
 do popelníku
 Aniž by na mě promluvil
 Aniž by se na mě podíval
 Vstal
 Nasadil si
 na hlavu klobouk
 Oblékl plášť do deště
 protože pršelo
 A odešel
 do deště
 Aniž by na mě promluvil
 Aniž by se na mě podíval
 A já jsem schovala
 obličej do dlaní
 a plakala.*

4.

*Chci odtud zmizet pryč,
 nekam, kde zvadlá lež nesycí
 a hrůzy prastaré neklíčí
 v nářku, jenž roste, než den skrjš*

*za kopcem v hloubce moře najde.
 Chci odtud zmizet pryč,
 pryč z věčného buď zdráv,
 z příznaků, které vzduchem víří,
 z přízračných ozvěn na papíře,
 pryč z břmotů telefonů, zpráv.*

5.

*„Kmotříčko, jestlipak už jste vzhůru?“
 - „I Broučku, bodejť bychom nebyli!“ -
 „A Beruška také?“ - „Bodejť bych nebyla,
 Broučku! Copak nám neseš?“ - „Já? Nic.
 Ale pane, to už umím litat! Od našich až
 sem a zas k našim a zas sem a zas k našim
 a zas sem a jakoby nic. Že bys to nedovedla?“
 - „I však já jsem beruška a nejsem žádný
 brouček! Vaše maminka, myslím, také moc
 litat neumí.“ - „Moc ne. Ale pane, já jsem
 dnes ráno spadl z postele!“ - „A tos křičel,
 vid!“ - „A jakpak to víš? Copaks to slyšela?“
 - „I neslyšela, ale to já už vím, že jsi takový
 křikloun.“ - „Že jsem křikloun? Ó - ty
 Berouši! -“*

6.

*Viš — zkoumat třeba, Bušku milý!
 to víno má svůj zvláštní ráz,
 zprv trpké, ale milé zas —
 my, myslím, už se upili!«*

*»Nu vidíš, králi: tak náš lid!
 Má duši zvláštní — trochu drsná zdá se —
 však květe po svém, v osobité kráse —«
 teď přerušil svůj náhle klid
 hned rozveselen Vilhartice —
 »ach přiblíž k tomu lidu hled
 a přitiskneš svůj k němu ret
 a neodtrhneš více!««*

7.

*Ó, cítím teď, že není člověku
 nic dáno dokonalého. K té slasti,
 jež uvádí mě k bohům blíž a blíž,
 tys dal mi druhá, bez kterého být
 mi nelze už, být, studený a drzý,
 mě ponižuje přede mnou a vše,
 cos dal mi, dechem slova zmrazuje.
 V mých prsou rozdmýchává divý žár
 po onom krásném obraze.
 A tak já od žádosti k rozkoši jsem štván,
 v rozkoši hymnu touhou po žádosti.*

8.

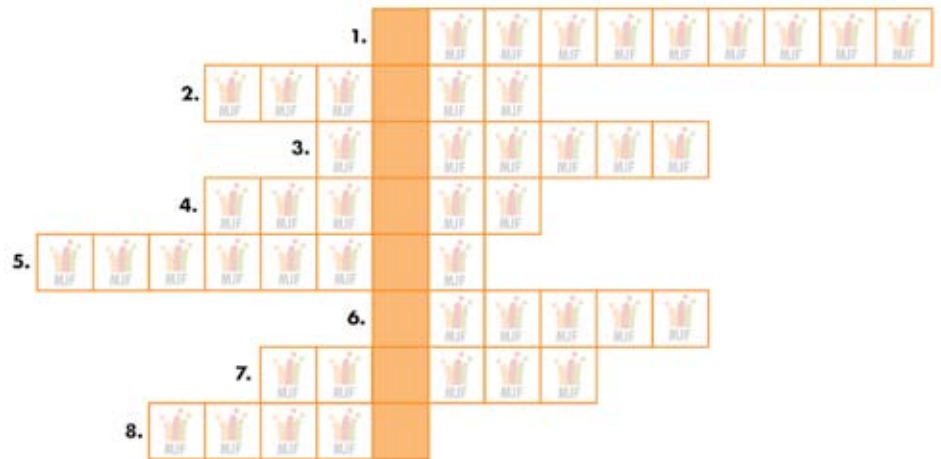
*„Dobrze,“ řekl generál, který byl Polák
 a znal trochu česky, “ty rzveš na sena jako
 krawa. Stul pysk, drž gubu, nebuč! Byl jsi už
 na latríně?”
 “Nebyl, poslušně hlásím, pane
 generálmajor.”*

“Proč jsi nešel šrát s ostatními menži?”

“Poslušně hlásím, pane generálmajor, na manévrech u Písku říkal nám pan plukovník Wachtl, když mužstvo v době rastu se rozlézalo po žitech, že voják nesmí pořád myslet jen na šajseraj, voják že má myslet na bojování. Ostatně, poslušně hlásím, co bychom tam na tý latrině dělali? Není z čeho tlačit. Podle maršrúty měli jsme už dostat na několika stanicích večeri, a nedostali jsme nic. S prázdným žaludkem na latrínu nelez!”

Nika Reiler a Tereza Volfová

Tajenku naleznete v příštím čísle Oponky.



Jiříkovo vidění

BURANI V DIVADLE

Tak jsem zase letos přemýšlel, co by se dalo nezávazně „vidět“ o divadle. Při necíleném šátrání v temných hlubinách archivu jsem narazil na prastarý středoškolský rukopis, kterak jsem šel poprvé v životě na operu. Tak si počtete, jaký to byl zážitek:

Ležím v posteli, piju horký šípkový čaj, měním si obklad na hlavě a snažím se vypudit z hlavy vzpomínky na pátek. Nejsem zcela úplný kulturní ignorant, mám doma hudbu na často legálních nosičích, dokonce i operu jsem kdysi viděl, když jsem procházel kolem televize, ale povinná školní návštěva Rusalky v Národním divadle mě, obávám se, dlouho nenechá usnout...

Tak od začátku: celá třída jako jeden muž (tedy... aby se ženy necítily odstrčené – jako jeden hermafrodit) byla nahnána za výhrůžného práskání bičů paní profesorek a vousů pana profesora do Národního stánku high society na ponurém vltavském nábřeží. S jazyky na vestě jsme z posledních sil vyšplhali na II. galerii těsně pod střechu, kde bylo asi 40 stupňů Celsia a vzduch tak hustý, že naše pohyby vypadaly komicky zpomaleně. Půlku výhledu mi zakrýval sloup – teprve později jsem pochopil, že to bude výhodou. Slavná Hynaisova opona byla zřejmě nádherná, pokud jsem to ze vzdálenosti osmi set dvaceti metrů mohl posoudit.

V 19.00 světla zamžikala, pak tiše zesnula a za zvuků přede hry se opona

začala zvedat. Druhá. Třetí. I užel jsem scénu. Ihned jsem si vybavil, co jsme se učili o surrealismu. Podlaha byla plná děr, nasvícená děsivou parodií na barevné spektrum a celý prostor nepravidelně ověšen průsvitnými fáborky. Mé zorničky se dychtivě rozšířily, když se z jedné z děr vyplazil Vodník. Asi stoletá, nádherně odporná, slizká a zeleně plesnivá kreatura. Spolužák ohromeně zašeptal, že to vypadá, jako by měl na hlavě kondom. Když se po té námaze vydýchal a sobě i nám dal chvíli na vzpomínání, z druhé díry se začala ztěžka soukat stokilová Rusalka. Hned první tóny, vypálené do prostoru celou silou její impozantní postavy, ve mně vyvolaly určitou skepsi. Zjevně nedůvěřovala síle textu, neboť se jeho srozumitelnost snažila co nejvíce zamaskovat hlasitostí zpěvu místy přecházejícího v ultrazvuk.

Proto jsem s nadšením uvítal první přestávku, prodral se poloudušeným davem na terasu a zhluboka nadechoval do plic svěží ovzduší Starého Smogovce, abych nabral sílu na pokračování. Po patnácti minutách svobody se ozval zvonek děsivější než školní zvonění a dozorcí nás pod pohrůžkami nahnali zpět do budovy.

Během druhého jednání jsem zjistil, že pohled na muzikanty pod scénou dráždí mé oči méně než stroboskopicky blikající jeviště, tak jsem se věnoval sledování hráčů. Hráli krásně, zvláště se mi líbil flétnista, jehož nástroj dvakrát opravdu

hezky zazněl, a také oba harfeníci, kteří dokázali hrát celým tělem. Jen mě mrzelo, že jejich poctivé snažení stále rušili heci svým zpěvem. Nadchl mě i volnomyšlenkářský přístup muzikantů – když dohráli svůj part, prostě odešli někam (na kafe?) a vrátili se třeba po deseti minutách, aby odehráli další část.

Třetí dějství bylo nekonečně dlouhé. Už jsem neudržel oči otevřené, ale usnout jsem nemohl, bylo zde málo místa. Teď teprve jsem záviděl feudálům v pohodlných lóžích, kteří si za své těžce vydělané peníze určitě již dávno užívali klidného spánku v měkkém plyši. Jen čas od času mě probíraly lehké epileptické záchvaty, k nimž vyzývala blikající scéna.

Konečně poslední tón, poslední prasklá struna a rozezněl se bouřlivý nadšený potlesk plný upřímného nadšení z vysněného konce. Pěvci, bláhově se domnívající, že ovace patří jim, bavili se neustálým schováváním za oponu a znovu před ni vybíháním, přičemž se klaněli jako permoníčci. Jako ve snách jsem se vypootácel z budovy, unaveně se opřel o jakýsi anonymní sloup a cítil se báječně. Právě jsem si empiricky ověřil ideu existencionalistů – člověk si uvědomí svou svobodu, teprve když je ohrožena. I řekl jsem si s havranem: Vážení přátelé, never more!

Jiří Jurečka

PROGRAM

pátek 21. března (13.00 – 19.00 hod., PREZENCE účastníků MJF v Turistickém informačním centru, II. nádvoří zámku Žerotínů)

čas	příprava	soubor / název hry	přehlídka	délka	místo
16.10 16.35	60 min. 15.10 30 min. 17.05	Blazeování "HODINA PRAVDY"	Mladá scéna	25	Gym- názium
17.00 17.30	45 min. 16.15 20 min. 17.50	LDO ZUŠ Rožnov pod Radhoštěm "PODIVNÁ KRČMA"	Mladá scéna	30	velký sál
18.00 18.50	50 min. 17.10 11 min. 19.01	ÚDIVADLO – divadelní soubor MALÁ MONSTRA "1963"	Mladá scéna	50	M-klub
19.05 20.00	30 min. 18.35 10 min. 20.10	Divadelní soubor AMADIS "TICHÉ ÚDOLÍ"	Šrámkův Písek	55	velký sál
20.30 21.15	20 min. 20.10 25 min. 21.40	Dřina a papír "GILGAMES"	Šrámkův Písek	45	velký sál
22.00		SEMINÁŘ			M-klub

sobota 22. března (13.00 – 17.00 hod., PREZENCE účastníků MJF v Turistickém informačním centru, II. nádvoří zámku Žerotínů)

čas	příprava	soubor / název hry	přehlídka	délka	místo
12.00 12.25	30 min. 11.30 15 min. 12.40	Literárně-dramatický obor ZUŠ Uherský Brod "TRAGÉDIE"	Mladá scéna	25	M-klub
13.00 13.45	15 min. 12.45 10 min. 13.55	DIVADLO VYSOKOZDVIŽNÉHO SOUMARA "TRHY JSOU NEKLIDNÉ"	Šrámkův Písek	45	velký sál
14.00 14.25	15 min. 13.45 5 min. 14.30	ZDIVIDLA, divadelní soubor LDO ZUŠ E. Runda "GUDRUN ENSSLINOVÁ NEBUDE MÍT POMNÍK"	Mladá scéna Šrámkův Písek	25	M-klub
15.00 15.35	15 min. 14.30 5 min. 15.40	HG feat. Uhřík "POSTBLUESPUNK"	Šrámkův Písek	35	M-klub
16.00 17.00	30 min. 15.30 10 min. 17.00	TOM A JEFF "KABARETOVÁ ROMANCE"	Mladá scéna Šrámkův Písek	60	velký sál
17.20 18.20	100 min. 15.40 20 min. 18.40	LÁHOR/Soundsystem "JAK TO PROBOHA BUDETE DĚLAT?"	Šrámkův Písek	60	M-klub
19.00	doprovodný program	CAVEMAN			velký sál
21.00		SEMINÁŘ			velký sál
22.00	doprovodný program	MONIKINO KINO			M-klub

POKYNY K UBYTOVÁNÍ

Vážení účastníci festivalu, ubytování máte zajištěno v Zámeckém penzionu tj. ve stejné budově, ve které se koná festival a v ubytovně U Mlékáren Valašské Meziříčí, ulice Zámecká. Ubytování v Zámeckém penzionu po ukončení pobytu odevzdají klíče do schránky z druhé strany dřevěných dveří směrem do druhého nádvoří. Ubytování U Mlékáren opustí pokoje do 11.00 hodin a nechají klíče na pokojích. Přejeme Vám příjemný pobyt.

PROVOZNÍ DOBA

Pátek 21. března

Divadelní kavárna – bar 16:00 – 22:30
M-klub – bar 22:00 – 24:00
Šatna M-klub 16:00 – 24:00

Sobota 22. března

Divadelní kavárna – bar 11:00 – 21:00
M-klub - bar 20:00 – 01:00
Šatna M-klub 11:00 – 01:00

FESTIVALOVÉ MENU

Valašská kyselica.....30 Kč
Párek v rohlíku.....20 Kč
Ostravská klobása, hořčice.....40 Kč
Vepřový guláš, chléb.....69 Kč
Kuřecí řízek, bram. salát.....69 Kč
Smažák, vařené brambory a tatarka....69 Kč
Těstovinový salát s hermelínem.....59 Kč
Valašský frgál 1/4.....35 Kč
Chléb se sádlem a cibulí15 Kč
Pečivo3 Kč

Zpravodaj festivalu Setkání divadel – Malé jevištní formy vydává Kulturní zařízení města Valašského Meziříčí.

Redakce: Karel Prokeš – šéfredaktor, Ondřej Smolka, Pavel Stojar, Nika Reiler, Aleš Linduška, Tereza Volfová, Jakub Feranec, Jiří Jurečka.

Partneři:

